

Publicerad 2010-04-07 09:10 av Rachel Roth

fri översättning av Michael Laitman (Kabbalist)

Egoismens svarta hål

Vissa stjärnor är så förtätade att ljuset inte kan undkomma deras fält. Inne i vår egoism är vi också som i ett svart hål, och kan inte bryta oss ut, varken i vår känsla eller varseblivning. Min känsla av att jag är sammandragen och instängd i mig själv och känner verkligheten endast inom mig själv, dvs min känsla av att jag inte känner av Skaparen och den yttre världen, men att jag behöver Honom desperat, är en nödvändig förutsättning för att uppenbara andligheten. Detta kan ske i varje tillstånd och på varje nivå. Först måste jag uppenbara vad det är jag saknar, dvs. jag börjar med att uppenbara negativiteten. Successivt ökar känslan inom mig av brist och längtan efter nästa nivå. Från början tror jag enkelt att jag kunde få något utav det för mitt nuvarande tillstånd. Så börjar jag tänka att nästa nivå är i sig överlägsen. Den nivån blir så viktigt för mig att jag är beredd att glömma fördelarna som jag kan få i mitt nuvarande tillstånd, att jag blir ointresserad av den. Jag vill vara vid och inom nästa nivå så att jag fullständigt förkastar min nuvarande grad och alla dess fördelar. Jag är beredd att ge vad som helst för att få komma till den Övre graden. Det är så jag skiftar mina värderingar från den lägre till den Övre världen, och om jag verkligen vill det, stiger jag och träder in där.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rachel Roth med Poeter.se id #487 innehar upphovsrätten